

Petr Horáček

Foto autor, Merida

Taková vítězná bilance sice hezky vypadá, dodá tuny sebevědomí, ale těžko se obhájí. Nicméně hvězdy týmu se tvářily odhodlaně a při týmové prezentaci nedařilo hlavního města Palma de Mallorca asi padesátce novinářů jasně ukázaly, že budou mít i nadále na závodních XC okruzích i maratonských štrekách ostře nabit.

Šampionka prožívá nejhezčí léta

Gunn-Rita Dahleová už ve své kariéře vyhrála všechno, co se vyhrát dalo. Na kempu oslavila narozeniny a podle všeho prožívá nyní po třicítce svoje nejhezčí léta. Pryč jsou stresy a pocity zmaru z minulosti, kdy vše nešlo, jak si představovala. Chtěla být dobrá v atletice, ve vytrvalostním běhu jí to šlo hlavně na dráze, na pět kilometrů. Ale zradila ji kolena. Probrala to s doktorem, byla nešťastná a pak si našla kolo, kde klouby tolik netrpí. Prošla několika týmy a pořád to nebylo ono. Neměla často optimální tělesnou váhu, o dnešní nádherně štíhlé a přitom žensky působící postavě si mohla jen zdát. Jakoby se jí nedařilo správně sladit všechny stránky přípravy. Když jely nohy, chyběla hlava a naopak. V olympijském roce 2000 se dokonce přetrénovala a chtěla závodění nechat. S nástupem nového tisíciletí jako by jí vyšla šťastná hvězda, hodně jí pomohl její nynější manžel Kenneth Flesja. S kdysi ambiciózním silničářem, jehož profesionální rozlet zastavily chronické astmatické potíže, vytvořili výjimečnou dvojici, jakýsi tým v týmu. Vedení Meridy, kam přišli v roce 2001, jim k tomu dalo nejen svolení, ale i požehnání. Na oslavě Gunn-Ritiných narozenin na tréninkovém kempu na Mallorce byl i její tatínek. Popularitu svojí dcery si náramně užíval, jak se na správného otce sluší. Byl v dobrém rozmaru a neodmítl ani dotaz, co by si ještě přál. „Já už jsem to Gunn-Ritě říkal. Až bude po olympiádě v Peking, tak bych chtěl vnuka nebo vnučka. To by byl ten největší dárek!“

Nová silnička Josého Hermidy

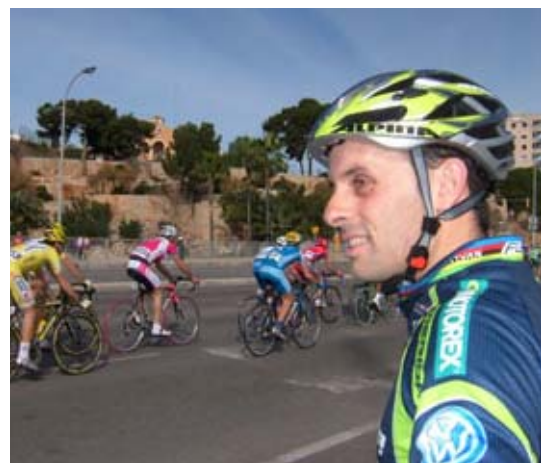
Vedle karbonových hardtailů Team a celoodpružňáků Mission, na kterých na břehu moře všichni členové týmu ochotně a všemožně

Tři, dva, jedna a start!

Třemi tituly světového šampiona, dvěma vítězstvími na mistrovství Evropy a jedním celkovým triumfem ve Světovém poháru se pyšní tým Multivan Merida při výjetu úspěchů sezony 2006. Šest vítězství, která připomínají odpočítávání na startu. Tři, dva, jedna a je tu start do nového sportovního roku 2007, který Merida zahájila soustředěním na Mallorce.

skákali a pózovali, představila Merida na Mallorce jeden zbrusu nový silniční prototyp. I když teprve začíná sezona 2007, José Hermida už testuje Sculturu Evo FLX určenou pro rok 2008. Jen co si na ni poprvé sedl, hned se vydal s novináři na společnou vyjížďku. A stylově – trasa švihů končila v neďaleké Palmě na první etapě silničního závodu Mallorca Challenge, kde nechyběla ani silniční sprinterská esa jako Belgičan Tom Boonen, Němec Erik Zabel nebo Španěl Oscar Freire!

Hermida má mezi silničáři plno známých a na španělské silniční ouvertuře startují snad všechny tamní týmy, které něco znamenají. Tváří se jako znalec, neustále na někoho volá nebo někomu telefonuje. Tak, kdo vyhraje? „Já věřím dneska Boonenovi, ten je letos zatím nejlepší, náš Oscar Freire ještě není ve formě,“ chce rozvést myšlenku José,

ale zase mu zvoní mobil. Při manévru s telefonem úzkostlivě přidržuje svoji zbrusu novou Sculturu, která má v té chvíli najeto stěží padesát kilometrů. Jen aby se jí něco nestalo, je to na kempu jediný exemplář. Fenoménální biker sice silniční závody sleduje pravidelně, bral konzultace po telefonu, ale nebyl doma prorokem – vyhrál jeho krajan Oscar Freire a Tom Boonen z Belgie nebyl ani v první stovce! Tip nebyl nic moc. Radši změna tématu. Co cyklokros? Letos José

Nejlepší sezona Ralpa Näfa

Když byl Ralph Näf před lety na brněnském veletrhu Sport Life, lebedil si, že se dostal na žebříčku do světové desítky. Mezitím se v ní zabydlel a loni se stal v jedné sezoně mistrem světa i šampionem Evropy v bikemaratonu, byla to jeho dosud nejlepší sezona. Spolu s Gunn-Ritou Dahleovou na kempu vyčnívali. Na jejich kolech, dresech i helmách převažovala bílá, na které lépe vyniknou duhové barvy mistrů světa. Nabídla se první otázka.

Kdo je teď jednička v Meridě?

My to tak nebereme, jednička a dvojka jsou brankáři v hokeji. Na žebříčku je José Hermida přede mnou, já jsem byl zase lepší na mistrovstvích světa a Evropy.

Na evropském šampionátu v Itálii se ti podařil husarský kousek – tři medaile během jednoho týdne, z toho dvě zlaté. Jak je to vůbec možné?

Já si myslím, že mi paradoxně pomohlo zranění před tím mistrovstvím. Na Evropu jsem jel bez velkých cílů a ambicí. Když jsem pak vyhrál v maratonu, dostal jsem se ještě do větší psychické pohody. Kývnul jsem na dodatečnou nominaci do švýcarské štafety, kde jsem původně vůbec neměl startovat. Zaskočil jsem jako náhradník za zraněného a byla z toho druhá zlatá! Pak už jsem byl v takovém laufu, že jsem se dostal na bednu i v XC.

Hermida vyzkoušel i cyklokrosovou Meridu. Nejdříve se stal mistrem Španělska a pak na belgickém blátivém mistrovství světa plném pádů dojel sedmnáctý, jako nejlepší čistokrevný biker. „Letos není olympijský rok, a tak jsem si zkusil cyklokros. Myslím, že to

byl dobrý trénink. Když ale zjistím, že mě to zbrzdilo v bikové sezoně, tak přípravu příští rok změním,“ vysvětluje s vážnou tváří. „Jo a letos v lednu bylo u nás v Pyrenejích stejně všude málo sněhu,“ směje se v jiných zimách nadšený běžkař.

A titul mistra světa zanedlouho potom, to byla taky náhoda?

Na mistrovství Evropy mě psychika hodně nakopla, věřil jsem si pak i na světovém šampionátu. Bylo jasné, že ty tři medaile nemůžou být náhoda. Tehdy všechno sedlo, psychika i forma. Vše akorát.

Nezatočila se ti z toho štěstí hlava?

No, po sezoně jsem si dopřál o něco delší odpočinek než obvykle, od poloviny září až do listopadu. Dělal jsem všechno, co v sezoně dělat nejde. Chodil jsem na nejrůznější večírky, méně jsem se hlídal v jídle. Přibral jsem skoro sedm kilo.

Nevypadá to tak...

Teď už to je v pořádku. V prosinci jsem trénoval v Jižní Africe, byl tam se mnou i můj krajan Gregory Rast ze silničního týmu Rabobank. Začátek přípravy byl vůbec výborný, po pauze mě to hodně bavilo, mám už jen tři kila navrch. Ty do prvních závodů shodím. Třeba tady na Mallorce. Viděl jsi ty kopce tady nad hotelem ne? (smích)

Kdy pojedíš první závod?

Už tady někdo říkal, že v neolympijské sezoně se mají zkoušet nové věci. Tak jedeme s Hermidou bikový etapák Cape Epic. Bude to zase něco nového, koneckonců jsem si to tam i trochu očíhl, i když jen při silničním tréninku. Závod Cape Epic bereme ale víceméně tréninkově, je to přece jen vstup do nové sezony. Budeme tam trénovat už deset dní před startem. Vyzkoušíme přitom v závodě naostro nová kola. Vezmu si pevné kolo Team i celopéro Mission a uvidím, co se bude více podle povrchu a profilu tratě hodit. Bude to trochu odlišná příprava než v jiných letech. Etapy jedna za druhou, velké vzdálenosti a taky nutnost si sám opravit kolo. Snad to bude přínos, když ne, zařídím se příští rok jinak.

Za rok a něco bude olympijský závod v Číně. Když jsme spolu mluvili po sezoně 2003, měl jsi radost z figurování v první světové desítce, pak jsi se dostal do nejlepší pětky. Že by to bylo, pokud budeš v tomhle trendu pokračovat, do třetího místa v Pekingu?

Myslím, že to možné je. Je to vlastně můj velký cíl. Změnil jsem kvůli tomu i osobního trenéra, teď budu spolupracovat s Thomasem Schediwimem. Trénuje také silničníáře Němce Andrease Klödena, který byl druhý na Tour de France, a Švýcara Steffena Wesemanna, vítěze klasiky Kolem Flander. Thomas Schediwie už je tady na Mallorce, tak hned zítra za ním vyrazím. Můj dřívější trenér nebyl špatný, ale chtělo to změnu, protože se chci dále zlepšovat. Na čím vyšší výchozí úrovni jsi, tím je to těžší. (hor)

Medička na biku

Druhá dáma v týmu Multivan Merida Němka Nina Gohlová by byla v řadě profesionálních týmů jedničkou. V minulé sezoně vyhrála svůj první závod Světového poháru a Merida jí pak prodloužila smlouvu o další dva roky, s výhledem na OH v Pekingu. Žen, co vyhrály závod SP na horských kolech v cross-country, je vlivem převahy Gunn-Rity Dahleové málo, už samotné vítězství ve Fort Williamu by stačilo na velkou slávu. Ale věřte nevěřte, Nina si na závod do Skotska jen tak odskočila mezi přetěžkými zkouškami na fakultě medicíny! Studuje tam dosud bez úlev.

Máš fakt běžný studijní plán?

No jasně, v lednu jsem složila všechny zkoušky a teď jsem tady na kempu.

Kdy ses rozhodla pro medicínu? Na gymnáziu?

Tak mě to zajímalo už mnohem dřív. Už na základce jsem milovala biologii, zajímaly mě různé procesy v živých organismech, taky v lidském těle. Byl to můj hlavní zájem. Nejdřív jsem chtěla dělat molekulární medicínu, jejíž absolventi pak nepracují jako doktoři, ale ve vědeckém výzkumu. Pak jsem se rozhodla pro všeobecné lékařství, myslím, že je z něj širší uplatnění.

Měl sport vliv na tvé studijní zaměření? Jakou specializaci sis na lékařství vybrala?

Mě právě nejvíce zajímají lékařské obory, které souvisejí se sportem. Zaměřila jsem se na sportovní medicínu a ortopedii.

Jak jsi se dostala ke kolu?

Nejsem z rodiny, kde by někdo kdy dělal špičkový sport. Začala jsem vlastně sama. Můj bratr, dvojče, si koupil horské kolo, a tak jsem si ho půjčila. Chytl mě to, koupila jsem si svoje a vyrazila na závody. Rodiče byli nejdřív proti, že se zraním. Říkali: brácha ať jezdí, ale pro holky to není a tak. Pak se ale s mým závoděním smířili a podpořili mě.

Jaké máš ještě záliby kromě kola a medicíny?

Hraji už od dětství na kytaru. Klasickou i moderní. Dokonce mám i bicí soupravu, při maturitě jsem si vybrala jako volitelný předmět hudební výchovu. Hráli jsme jazz a měli jsme také rockovou skupinu, ale provinční úrovně.

Pojďme k tvoji vrcholové úrovni, tedy k cyklistice. Jak se ti žije v týmu ve stínu vše vyhrávající Gunn-Rity Dahleové?

Já jsem ráda v jejím závětrí. Gunn-Rita je výjimečná závodnice a nese momentálně hlavní odpovědnost za výsledky týmu. Je to moje výhoda. Zůstávám v jejím stínu, ale mohu se od ní učit. Nejsem pod tak velkým tlakem. Upřímně řečeno ji obdivuji, všichni ji totiž chtějí porazit.

Jaké máš cíle do nadcházející sezony?

Největším cílem je mistrovství světa ve Fort Williamu ve Skotsku. Tam chci bezpodmínečně dojet mezi prvními pěti, je to přece moje oblíbená trať! Trať by měla být téměř totožná s tou, na které jsem loni vyhrála světů. Mezi prvními pěti bych chtěla být i ve Světovém poháru 2007 celkově.

A olympijský rok 2008?

Peking je velká výzva, ale nejdřív se tam musím kvalifikovat. Protože jsem nebyla v Aténách, je to o to větší motivace. (pet)